

De Iraanse Volksmojahedin is nooit terroristisch geweest

Ik voel er niets voor om een terroristische organisatie te steunen. Toch steun ik een organisatie die in de Verenigde Staten, Canada, Australië, Irak en Iran als zodanig wordt bestempeld.

De Iraanse Volksmojahedin (PMOI/MKO/MEK) heeft in 2001 de gewapende strijd opgegeven, is medio 2008 van de Britse lijst van terroristische organisaties gehaald en begin 2009 van de zwarte lijst van de Europese Unie. Maar was het vóór die tijd wel een terroristische organisatie?

Het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken heeft de volgende beschuldigingen tegen de Iraanse Volksmojahedin geuit:

1. Het doden van Amerikaanse officieren en aannemers in de jaren 70.
2. Het steunen van de bezetting van de Amerikaanse ambassade in Teheran.
3. Het onderdrukken van de Koerden en de Sjiieten.
4. Het plegen van terroristische aanslagen tegen het Iraanse regime.

1. Het doden van Amerikaanse officieren en werknemers in de jaren 70

De Iraanse Volksmojahedin is in de tijd van de Sjah door een groep Iraanse intellectuelen opgericht. Hun doel was een democratisch en vrij Iran. De groepering werd door de Sjah hard aangepakt. Vanaf 1972 werden veel leiders en leden van deze organisatie gevangengezet en geëxecuteerd.

In diezelfde tijd werden Amerikaanse officieren en werknemers in Iran vermoord. In 1973 werd een Amerikaanse kolonel gedood, in 1975 werden twee kolonels van de Amerikaanse luchtmacht gedood en in 1976 drie werknemers van Rockwell International. Deze aanslagen vallen niet goed te praten, maar wie heeft ze uitgevoerd? Het blijkt te gaan om Bahram Aram en Vahid Afrakhteh. Zij waren niet alleen verantwoordelijk voor de aanslagen op bovengenoemde Amerikanen, maar ook voor aanslagen op leden van de Iraanse Volksmojahedin die trouw bleven aan hun leiders in de gevangenis. Dat deze moordenaars geen echte vertegenwoordigers van de Iraanse Volksmojahedin waren, blijkt ook uit het feit dat zij het logo van de Iraanse Volksmojahedin verminkten en in 1979 verder gingen onder naam: "The Organization for the Struggle on the Path for the Emancipation of the Working Class".

2. Het steunen van de bezetting van de Amerikaanse ambassade in Teheran

De overname van de Iraanse ambassade in 1979 door moslimstudenten en de gijzeling van het ambassadepersoneel kan ik me nog goed herinneren. Maar wie hadden de hand in die gebeurtenissen? Niet de Iraanse Volksmojahedin. In een rapport uit 1979 afkomstig van het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken staat zelfs dat de Iraanse Volksmojahedin de Amerikanen bij de eerste aanval op de Amerikaanse ambassade te hulp kwam. De bezetters van de Amerikaanse ambassade kregen hun orders direct van Khomeini en stonden vijandig tegenover de Iraanse Volksmojahedin.

3. Het onderdrukken van de Koerden en de Sjiieten

De Iraanse Volksmojahedin heeft zich in 1986 met toestemming van Saddam Hoessein in Irak gevestigd. Dat was in de tijd dat Saddam Hoessein nog als een bondgenoot van het Westen werd gezien. Het is echter niet waar dat de Iraanse Volksmojahedin in 1991 door Saddam Hoessein is ingezet om de Koerden in Noord-Irak en de Sjiieten in het Zuiden te onderdrukken. De Koerdische Democratische Partij heeft ontkend dat de Iraanse Volksmojahedin de Koerden heeft onderdrukt: "De KDP kan bevestigen dat de Mojahedin niet verwickeld was in de onderdrukking van het Koerdische volk, noch tijdens de opstand, noch in de nasleep ervan. Wij hebben geen enkel bewijs gevonden om te kunnen stellen dat de Mojahedin vijandelijk geweest zijn tegen het volk van Iraaks Koerdistan. De Mujahedin-e-Khalq richt haar politieke pijlen op Iran en haar leden mengen zich niet in Iraakse interne aangelegenheden." De Sjiietische leider van de Iraakse Ahrar partij heeft in 2009 in een interview met een Libanese televisiezender bovendien gezegd: "Ze zeggen dat de Iraanse Volksmojahedin betrokken was bij het onderdrukken van de volksofstand en dat hun handen bezoedeld zijn met het bloed van de

Irakezen. Dit is een pure leugen. Het is onwaar, het is een ongegrond verzinsel, waarin geen enkele waarheid is. De Iraanse Volksmojahedin heeft nooit meegedaan aan het onderdrukken van Iraakse opstanden.”

4. Het plegen van terroristische aanslagen tegen het Iraanse regime

In de Tweede Wereldoorlog werden Nederlandse verzetstrijders door de Nazi's "terroristen" genoemd. Het is daarom niet vreemd dat Iran de Iraanse Volksmojahedin als "terroristisch" bestempelt. Het is ook niet vreemd dat buurland Irak, dat een vazalstaat van Iran is geworden, hetzelfde doet. Maar het is wel vreemd dat de Verenigde Staten, Canada en Australië op dit punt aan de kant van het Iraanse regime staan.

De Iraanse Volksmojahedin is pas met gewapend verzet tegen Khomeini begonnen, toen er geen andere mogelijkheid meer was. Vrij spoedig na de komst van ayatollah Khomeini in Iran kritiseerde de leider van de Iraanse Volksmojahedin, Massoud Rajavi, het systeem van geheime revolutionaire rechtbanken, het naar zich toetrekken van de macht door Khomeini en de opbouw van de Revolutionaire Garde. De Volksmojahedin kwam echter steeds meer onder druk te staan. Rajavi probeerde de aanvallen op zijn organisatie te stoppen door in navolging van Jezus' woorden Khomeini de andere wang toe te keren. Het mocht niet baten. In 1981 sprak Rajavi in Teheran een menigte van 500.000 mensen toe als protest tegen de mensenrechtenschendingen in Iran. Khomeini liet op de menige schieten en liet tienduizenden tegenstanders vermoorden. Rajavi vluchtte naar Frankrijk om vanuit daar het verzet tegen Iran te organiseren. Omdat de mogelijkheden om Iran van binnenuit te veranderen afgesneden waren, zag de Iraanse Volksmojahedin zich gedwongen "om in laatste instantie zijn toevlucht te nemen tot opstand tegen tirannie en onderdrukking" (Preambule van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens).

Ondanks dat de Iraanse Volksmojahedin in 2001 had aangekondigd de gewapende strijd op te geven, werd op 17 juni 2003 in Frankrijk een groot aantal leden en aanhangers van het Iraanse verzet in Frankrijk gearresteerd. Er werd gevreesd dat ze aan Iran zouden worden uitgeleverd. Na hevige protesten werden de gearresteerden vrijgelaten. Wel werd door de Franse justitie een onderzoek naar terroristische activiteiten van de betrokkenen gestart. Op 12 mei 2011 werd deze zaak gesloten verklaard. Geen van de betrokkenen werd van terroristische activiteiten beschuldigd. Overwegingen hierbij waren onder meer:

- Het getuigenis van Iran in deze zaak is niet betrouwbaar.
- Er moet onderscheid worden gemaakt tussen terrorisme en legitiem verzet tegen tirannie.
- Er is geen bewijs voor gewapende actie tegen burgers.

Na de Amerikaanse inval in Irak droeg de Iraanse Volksmojahedin alle wapens, van tanks tot handvuurwapens, over aan de Amerikaanse troepen. Daarnaast verrichtten de Amerikaanse inlichtingendiensten in Kamp Ashraf uitvoerig onderzoek naar mogelijke terroristische activiteiten van de Iraanse Volksmojahedin, want die stond sinds 1997 op de zwarte lijst van de VS. Tot grote frustratie van de onderzoekers konden ze niets vinden. Desondanks bleef de Iraanse Volksmojahedin op de Amerikaanse lijst van terroristische organisaties staan. Wel ontvingen de bewoners van Kamp Ashraf de status van beschermde personen onder de Vierde Conventie van Genève. Sinds de Amerikanen begin 2009 Kamp Ashraf aan Irak hebben overgedragen, zijn de Ashraf bewoners echter praktisch vogelvrij geworden. Iran wil hen vernietigen, Irak wil daarbij best helpen, de Amerikanen willen weg uit Irak en de VN is vooral een papieren tijger. En dan worden ze er ook nog van beschuldigd terroristen te zijn...

Albert Welleweerd, 21 mei 2011.